

ikke mig, og jeg tror heller ikke, at der er nogen Tvivl; men vi kan jo let komme ud over det Spørgsmaal.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) gjorde ogsaa her i dette høje Ting den Opfattelse gældende, som han har gjort gældende som Medlem af Kommissionen, nemlig at Tyendeloven kun skulde være anvendelig, hvor Tyendeforholdet var indgaaet i Henhold til en skriftlig Kontrakt, der altsaa paaberaabtes i selve Loven. Den Tanke har jeg naturligvis overvejet, inden jeg redigerede Udkastet til Loven, idet det jo var en Tanke, der var fremsat af et Mindretal i Kommissionen, men det var en Tanke, jeg gik bort fra, idet jeg mente, at det naturligt vilde føre til formbundne Kontrakter, det vil sige til, at mundtlig Kontrakt betragtedes som ugyldig. Men det er jeg meget betænkelig ved; hvis vi ikke skulde lade Tyendeloven gælde i saa Tilfælde, indskrænkes Betydningen af den ganske overordentlig, thi det er netop i saadanne Tilfælde, hvor der ikke er Kontrakt, at Lovens Bestemmelser skulde gælde. Jeg tror derfor, at den Maade, hvorpaa det er affattet her, er den bedste.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om Slutningsbestemmelsen i § 7, at hvis et ugift Tyende bliver frugtommeligt og godtgør, at hun skal indgaa Ægteskab inden Udløbet af Tjenestetiden, skal hun være berettiget til at opsiges Tjenesteforholdet med 15 Dages Varsel. Det er en Bestemmelse, som er sat ind af Folketinget. Der talte jeg imod den, men den blev vedtaget.

Det ærede Medlem havde dernæst ogsaa nogle Indvendinger imod, at de, der kom ind i Tyendenævnet, kun behøvede at være 25 Aar gamle. Det har jeg intet imod. Jeg mener, at den Alder er fuldt ud tilstrækkelig. Det er Sogneraadet, som vælger Nævnets Medlemmer, saa det vil vel altid udnævne Folk, som det mener er fuldmodne. 25 Aars Alderen er ogsaa den Alder, Lovgivningen erkender for tilstrækkelig for Dommere og Sagførere.

Det ærede Medlem havde noget imod, at Nævnets Møder skulde være offentlige. Det har jeg intet imod, og navnlig, naar det er saaledes, at Nævnet kan bestemme, om Mødet skal være offentligt eller hemmeligt. Vi bestræber os netop for, at Retsplejen skal blive offentlig. Gaa imod det kan man ikke, og der er ingen Strid mellem det og Bestemmelsen i sidste Stykke af samme Paragraf om, at Nævnets Medlemmer skal holde hemmeligt som Embedshemmelighed, hvad de maatte erfare under

Udførelsen af deres Hverv, da det naturligvis ikke gælder det, som kommer offentligt frem. Dette er en Bestemmelse, der ogsaa gælder for Højesteretsdommere; den mundtlige Procedure, der finder Sted offentligt, har de nok Lov til at tale om, men hvad der finder Sted ved Voteringen, har de Embedspligt til at fortie.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) gjorde i Forbindelse med Bestemmelserne i Lovforslagets § 13 om, at Husbonden er pligtig at holde Tyendets paa Tjenestestedet værende Ejendele forsikrede mod Ildsvaade indtil et Beløb af 300 Kr., den Bemærkning, om Tyendet ikke ogsaa burde forsikres mod Sygdom, altsaa burde indmeldes i en Sygekasse, saaledes som det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Lange) senere gjorde opmærksom paa. Det er jeg ikke enig i, fordi der er stor Forskel paa de to Arter af Forsikring. Aarsagen til Bestemmelsen er den, at Tyendet ikke skulde være fristet til, naar Ildebrand opstaar paa Gaarden, at redde sine egne Ejendele fremfor at være behjælpelig med at redde Kreaturerne paa Ejendommen. Tyendet kan altsaa være sikret, thi Husbonden har Pligt til at assurere dets Ejendele. Endvidere skal jeg fremdrage, at i Folketinget blev der netop fra det samme Partis Side, som det ærede Medlem tilhører, foreslaaet, at der skulde tilføjes til denne Paragraf, at en Husbond er fritaget for at assurere, naar det kan bevises, at han har opfordret Tyendet til selv at assurere, idet man deri saa et opdragende Moment for Tyendet. I og for sig burde Husbonden slet ikke assurere for Tyendet, det var noget, Tyendet selv burde gøre, idet det vilde vække mere Ansvarsfølelse hos det, og Tyendet var forstandigt nok til selv at varetage sine Interesser. Dette Ræsonnement, synes jeg, passer godt, naar Talen er om Sygekasser, det er en Ting, som alle Tjenestefolk nu kender, paa det Punkt kan de godt selv varetage deres Interesser. Altsaa, Begrundelsen af Lovforslagets § 13 er en saadan, at den slet ikke passer, naar vi gaar over til at tale om Assurance for Sygdom. Endvidere er der i Folketinget talt om Ulykkesforsikring for Tyendet, men man var enig om, at en Førding herom var et saadant Indgreb i den nu bestaaende Ulykkesforsikringslovgivning, at Ændring heri maatte foregaa ikke i Tyendeloven, men i Ulykkesforsikringsloven.

Til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) skal jeg i øvrigt sige, at